

– Dziękuję Ci, Boże, za **JAGODY!** –
powiedziała Mama Niedźwiedzica, uśmiechając się.

Sprytny Kubuś
podrapał się po nosie.
Zawsze tak robił,
kiedy się nad czymś
zastanawiał.

– Dlaczego dziękujesz Bogu? –
zapytał ciekawski niedźwiadek.

– Ponieważ to Bóg dał nam
każdą dobrą rzecz – odparła
Mama Niedźwiedzica. –
A czy **TY** chciałbyś za coś
podziękować Bogu? – zapytała.

– Hmmm – Sprytny Kubaś zamyślił się. – Za **KWIATY!**

– Ja również lubię kwiaty –
powiedziała Mama. – Za co jeszcze
jesteś wdzięczny?

– Za **KRÓLICZKI** – odparł Sprytny Kubaś. –
Puszyste, **MIĘCIUTKIE** króliczki takie jak Fred!

Sprytny Kubaś podniósł
swojego ulubieńca:
małego króliczego
przyjaciela.

– A **W JAKI SPOSÓB** możemy dziękować Bogu? –
zapytała Mama.

– Hmm. – Sprytny Kubuś
zmarszczył nos i unióś brew.

To była jego mina,
kiedy intensywnie
myślał.

– Czy powinienem oddać Freda Bogu? – spytał Sprytny Kubuś.

– No cóż, myślę, że Fred może z nami zostać.

Ale oddawanie tego, co mamy,
Bogu to **jeden** ze sposobów
wyrażenia „Dziękuję”.

Sprytny Kubuś
mocno przytulił Freda.

– Pozwól, że opowiem ci
pewną historię – powiedziała
Mama Niedźwiedzica.

